

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 236/06-11

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 7. júla 2006 predbežne prerokoval sťažnosť I. K. K., bytom B., zastúpeného advokátom JUDr. V. P., B., vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, ako aj práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom a nečinnosťou Krajskej prokuratúry v Prešove a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť I. K. K. o d m i e t a pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bolo 28. marca 2006 doručené podanie I. K. K., bytom B. (ďalej len „sťažovateľ“), zastúpeného advokátom JUDr. V. P., B., ktoré bolo označené ako „*Návrh na konanie o ústavnej sťažnosti*“. Z obsahu sťažnosti vyplynulo, že sťažovateľ namieta porušenie jeho základného práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) ako aj práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane

ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom a nečinnosťou Krajskej prokuratúry v Prešove (ďalej len „krajská prokuratúra“).

Sťažovateľ vo svojej sťažnosti okrem iného uviedol:

„Dňa 24. V. 2004 som pri študovaní môjho súdneho spisu na Okresnom súde v Bardejove pod č. k. 4 C 309/96 (OSBD - ochr. os.) s naprostou istotou zistil, že sú tam ako dôkazy proti mne založené falzifikáty, ktoré zodpovedná samosudkyňa bardejovského súdu plne akceptovala. Ide predovšetkým o nájomnú zmluvu s účinnosťou od 1. X. 1994, ktorá je tam založená pod interným číslom súdneho dokladu č. 63 a dodatok k tejto zmluve s účinnosťou od 1. I. 1995, ktoré som nikdy vlastnoručne nepodpisal! Na základe týchto faktov, svojím písomným podaním, zo dňa 25. V. 2004, podal som na Okresnú prokuratúru v Bardejove podnet k trestnému stíhaniu pre podozrenie zo spáchania trestného činu na neznáme osoby. V tomto podnete som navyše uviedol dôležitú poznámku, že na túto vec orgán činný v trestnom konaní veľmi ľahko príde, keď si dá predložiť originály, z ktorých boli urobené inkriminované kópie a s mojím sfaľšovaným vlastnoručným podpisom. Z ďalšieho vyplynulo, že touto vecou, len tak, aby sa nepovedalo, sa zaoberal policajný orgán, ktorý svojím uznesením sp. zn. ČVS: ORP-137/OSV-BJ-2004, zo dňa 3. VII. 2004, môj podnet nepochopiteľne odmietol. A keďže som s týmto stavom nebol vôbec spokojný, podal som v zákonnej lehote dňa 3. VII. 04 proti jeho uzneseniu sťažnosť.“

Okresná prokuratúra v Bardejove svojím písomným konečným uznesením sp. zn. Pn 2134/4-9, zo dňa 6. VIII. 04, túto moju vec bez ďalšieho a pritom veľmi ľahkomyselne odmietla, ako nedôvodnú. Keďže som sa s týmto jej záverom vôbec nestotožnil, hľadal som iné možnosti, ako sa domôcť svojho práva a spravodlivosti a aj keď to nebolo zo zákona mojou povinnosťou a myslím si že ani možnosťou, podal som dňa 28. XI. 2005 nový podnet na najvyšší stupeň prokuratúry v našom štáte. Listom Krajskej prokuratúry v Prešove sp. zn. Kc 2217/05-12, zo dňa 10. I. 06, kde bol môj podnet na vybavenie z GP-SR odstúpený, bolo mi oznámené, že všetko je v naprostom poriadku a že sa nič vlastne nestalo a pokiaľ ide o trestnosť, v tomto liste prokuratúry nie je o tom ani len žiadna zmienka! To ma vyprovokovalo k tomu, že som svojimi listami, zo dňa 20. II. 2006 a 21. II. 2006 sa znovu obrátil na Generálnu prokuratúru SR v Bratislave a na Krajskú prokuratúru v Prešove, u ktorej som dôsledné vybavenie môjho pôv. podnetu, zo dňa 28. XI. 05, z hľadiska

trestnosti urgoval, ale celkom bezúspešne.“

Na základe uvedených skutočností sťažovateľ navrhol, aby ústavný súd jeho sťažnosť prijal na ďalšie konanie a aby v konaní vo veci samej vydal tento nález:

„1.) Vyslovuje, že základné ľudské práva I. K. K. podľa ods. 1), čl. 46 Ústavy SR a ods. 1), čl. 6 Dohovoru o ich ochrane, postupom a nečinnosťou Krajskej prokuratúry v Prešove v trestnoprávnej veci v kontinuite so súdnym sporom vedeným na Okresnom súde v Bardejove pod č. k. 4 C 309/96 porušené boli.

2.) Prikazuje Krajskej prokuratúre v Prešove v predmetnej veci konať.

3.) Priznáva I. K. K. primerané finančné zadosťučinenie vo výške 60 tis. Sk (slovom šesťdesiatšesťtisícikorúnslovenských), ktoré je mu povinná Krajská prokuratúra v Prešove uhradiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto súdneho rozhodnutia.

4.) Ukladá Krajskej prokuratúre v Prešove uhradiť advokátom vyčíslené trovy tohto konania na jeho označený účet, a to do 15-tich dní od právoplatnosti tohto súdneho rozhodnutia.“

II.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každú sťažnosť predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia sťažnosti vo veciach, na ktorých prerokovanie ústavný súd nemá právomoc, sťažnosti, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné sťažnosti, alebo sťažnosti podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj sťažnosti podané oneskorene môže ústavný súd odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Rovnako môže ústavný súd odmietnuť sťažnosť aj vtedy, ak je zjavne neopodstatnená.

Sťažovateľ tvrdí, že krajská prokuratúra porušila jeho základné právo podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru. Sťažovateľ podal 28. novembra 2005 na Generálnu prokuratúru Slovenskej republiky (ďalej len „generálna prokuratúra“) podnet na podanie mimoriadneho dovolania v konaniach vedených na Okresnom súde v Bardejove pod sp. zn. 4 C 309/96 a sp. zn. 10 C 267/00. Podnet sťažovateľa bol generálnou prokuratúrou postúpený na vybavenie krajskej prokuratúre, ktorá listom Kc 2217/05-12 z 10. januára 2006 sťažovateľovi oznámila, že po preskúmaní označených spisov zistila, že vo veci sp. zn. 4 C 309/96 sa spis v dôsledku podaného dovolania nachádza na Najvyššom súde Slovenskej republiky a spis sp. zn. 10 C 267/00 bol po podaní opravného prostriedku predložený krajskému súdu. Keďže v obidvoch prípadoch prebiehalo v čase preverovania stavu konaní krajskou prokuratúrou na všeobecných súdoch ešte konanie o podaných opravných prostriedkoch, krajská prokuratúra z dôvodu, že nie je možné uplatniť postup generálneho prokurátora podľa § 243e Občianskeho súdneho poriadku podnet odložila. Ako nedôvodné listom XV/3 Spr 1011/06-7 z 10. marca 2006 odložila generálna prokuratúra aj ďalšie podanie sťažovateľa v tej istej veci.

Ústavný súd z dôvodu, že sťažnosť v predloženej podobe nespĺňala osobitné náležitosti predpísané § 50 zákona o ústavnom súde, vyzval listom z 2. mája 2006 právneho zástupcu sťažovateľa na doplnenie sťažnosti. Advokát na výzvu ústavného súdu neodpovedal, naopak v určenej lehote reagoval na ňu sťažovateľ a domáhal sa, aby mu ústavný súd oznámil, v čom spočívajú nedostatky jeho sťažnosti a poučil ho, ako má opravu alebo doplnenie vykonať.

Podľa § 20 ods. 2 zákona o ústavnom súde, musí byť sťažovateľ v konaní pred ústavným súdom zastúpený advokátom, to znamená osobou znalou práva, ktorá po udelení splnomocnenia má povinnosť zastupovať sťažovateľa kvalifikovane a v plnom rozsahu. Nie je preto úlohou ústavného súdu poskytovať sťažovateľovi, ktorý je v konaní pred ústavným súdom právne zastúpený ďalšie poučenia o náležitostiach sťažnosti.

Na základe uvedených skutočností ústavný súd sťažnosť odmietol pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 7. júla 2006